

ров, защото има следи от лепило и очертана около нея рамка с нарисувани тъмнозелени лаврови листа и червени плодчета. Клончетата с тъмнозелени бръшлянови листа се спускат надолу от двете страни на текста, обвити в черна траурна лента. В долния край на рамката е написано с кръстче 17 октомври 1914г. София. Тази дата е един ден след смъртта на Яворов, но вероятно Гео я приема поради това, че в Германия е могъл да научи за събитието със закъснение. Извън рамката в два реда е заглавието "Панихида за П.К.Яворов" с черни плътни букви и със съвсем ситни букви като мотото в кавички текста "... Без време и насила скъсаната корда...", заграден с многоточие. Първата строфа се явява само тук, после този текст отпада при следващата редакция:

Върби, уви, върби без листи,
безкрайни, бели, бели, дълги клони,
- видения на сива утрина която глъхне -;
души, уви, души, души пречисти,
една душа под голи, бели клони,
- една душа, пред изповед, готова да издъхне —
и от устни посинели
иска сетня изповед и сълзи да отрони,
под бели клони, в скреж на сън таз сутрин нацъфтели.
Една душа говори с устни посинели:
" Чакам, аз чакам: о дух на живота,
скрит зад завеси, мълчащи тъй както нощта, -
чакам из сребърна чаша горчиво причастие,
чакам с чело разтрошено под твойто всевластие,
чакам, о враг на живота — дух на смъртта....

Първата строфа на последната редакция в изданията от 1922г. и 1924г. има следното съдържание:

1. псалом

В блясъка на своето възнесение

към небесните селения

ти възхождаш — горд, упокоен —

в славата на вечен ден

в място злачно, място светло, място на покой